

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 986/2563

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 27, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 328, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.วิ.อ. มาตรา 208

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังจากวันที่ระบุหลังบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความหมดอายุ ทั้งทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นระบุว่าอนุญาตเป็นครั้งสุดท้ายถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ศาลชั้นต้นเห็นว่าโจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิมเช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการพิพากษาว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่าทนายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความหรือไม่ เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่าทนายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้ว โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิมที่หมดอายุวันที่ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นทนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตาม ป.วิ.พ. มาตรา 27 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 วางโทษฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท ฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 40,000 บาท จำเลย

ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และมาตรา 30 ตรีของกลาง กับให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 75,000 บาท แก่โจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ให้ยกฟ้องฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้โจทก์ร่วมและจำเลยฟังเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นเขียนระบุไว้ว่าอนุญาตให้เป็นครั้งสุดท้าย จนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ออกไปอีก 1 เดือน นับแต่วันครบกำหนด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันเดียวกันนั้นว่า โจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิมเช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง โดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุไบนุญาตให้เป็นทนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือไม่ โดยโจทก์ร่วมฎีกาว่า ทนายโจทก์ร่วมได้ต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความวันเดียวกับวันบัตรหมดอายุ คือ วันที่ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมจึงยังคงเป็นทนายความให้แก่โจทก์ร่วมได้ เห็นว่า ทนายโจทก์ร่วมยื่นใบแต่งตั้งทนายเข้ามาในคดีเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2560 โดยแนบสำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความซึ่งระบุวันบัตรหมดอายุ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนโจทก์ร่วมมาตลอดจนกระทั่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาและทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังบัตรหมดอายุ ทั้งทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 และครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ซึ่งครั้งนี้ศาลชั้นต้นเห็นว่า ไม่มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตและยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่าทนายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าหลังจากใบอนุญาตให้เป็นทนายความหมดอายุลงแล้ว ทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีก 3 ครั้ง และยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง และคำฟ้องอุทธรณ์ อันเป็น

ข้อบ่งชี้ว่านายโจทก์ร่วมน่าจะต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้ว ประกอบกับนายโจทก์ร่วมเข้าดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ร่วมมาตลอด และเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่านายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้วจริง โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิม อีกทั้งเลขหมายใบอนุญาตให้เป็นทนายความ 2609/2546 ก็ยังคงเป็นเลขหมายเดิม นายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นทนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ดังนั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้อง ของนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่งนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ทั้งพยานหลักฐานในสำนวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นควรพิจารณาประเด็นตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมว่า มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ โดยไม่ต้องยื่นสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) และมาตรา 225 เห็นว่า หลังจากศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาและนายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 แล้ว เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 นายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอคัดถ่ายคำพิพากษาศาลชั้นต้นและเอกสารในสำนวน ต่อมาวันที่ 20 ธันวาคม 2560 นายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ วันที่ 18 มกราคม 2561 นายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 3 โดยอ้างเหตุว่ายัง (ที่ถูกน่าจะเป็น เพิ่ง) ได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยระบุกำกับว่าเป็นครั้งสุดท้าย วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 นายโจทก์ร่วมกลับยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 4 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ซึ่งเป็นเหตุเดียวกันกับที่เคยอ้างในการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เมื่อพิจารณาว่านับแต่วันที่ศาลชั้นต้นพิพากษาจนถึงวันที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งสุดท้ายนั้น เป็นเวลาพอสมควรแล้ว แต่นายโจทก์ร่วมไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาทั้ง ๆ ที่ศาลชั้นต้นได้สั่งกำกับว่าอนุญาตเป็นครั้งสุดท้าย กรณีดังกล่าวถือว่าเป็นความบกพร่องของนายโจทก์ร่วมเอง มิใช่พฤติการณ์พิเศษแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ตามคำร้องลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 และยกคำร้องนั้น

ชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิจารณายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 และยกคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ของโจทก์ร่วม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 986/2563 พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการโจทก์นางสาว ก.โจทก์ร่วมนางสาว ต.จำเลย ป.วิ.อ. ม. 15 ป.วิ.พ. ม. 27 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังจากวันที่ระบุหลังบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความหมดอายุ ทั้งนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นระบุอนุญาตเป็นครั้งสุดท้ายถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์

ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ศาลชั้นต้นเห็นว่าโจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิม เช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่าทนายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความหรือไม่ เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่าทนายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้ว โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิมที่หมดอายุวันที่ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นทนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตาม ป.วิ.พ. มาตรา 27 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 วางโทษฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท ฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และมาตรา 30 ริบของกลาง กับให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 75,000 บาท แก่โจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ให้ยกฟ้องฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้โจทก์ร่วมและจำเลยฟังเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นเขียนระบุไว้ว่าอนุญาตให้เป็นครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ออกไปอีก 1 เดือน นับแต่วันครบกำหนด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันเดียวกันนั้นว่า โจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิมเช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง โดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ต่อไปตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาข้อเท็จจริงของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือไม่ โดยโจทก์ร่วมฎีกาว่า ทนายโจทก์ร่วมได้ต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความวันเดียวกับวันบัตรหมดอายุ คือ วันที่ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมจึงยังคงเป็นทนายความให้แก่โจทก์ร่วมได้ เห็นว่า ทนายโจทก์ร่วมยื่นใบแต่งทนายเข้ามาในคดีเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2560 โดยแนบสำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความซึ่งระบุวันบัตรหมดอายุ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนโจทก์ร่วมมาตลอดจนกระทั่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา และทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังบัตรหมดอายุ ทั้งทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 และครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ซึ่งครั้งนี้ศาลชั้นต้นเห็นว่า ไม่มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตและยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่าทนายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าหลังจากใบอนุญาตให้เป็นทนายความหมดอายุลงแล้ว ทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์อีก 3 ครั้ง และยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง และคำฟ้องอุทธรณ์ อันเป็นข้อบ่งชี้ว่าทนายโจทก์ร่วมน่าจะต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้ว ประกอบกับทนายโจทก์ร่วมเข้าดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ร่วมมาตลอด และเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่าทนายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้วจริง โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิม อีกทั้งเลขหมายใบอนุญาตให้เป็นทนายความ 2609/2546 ก็ยังคงเป็นเลขหมายเดิม ทนายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นทนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ดังนั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้อง ของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่งนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ทั้งพยานหลักฐานในสำนวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นควรพิจารณาประเด็นตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมว่า มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้

ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) และมาตรา 225 เห็นว่า หลังจากศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาและทนายโจทก์ ร่วมได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 แล้ว เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ทนาย โจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอคัดถ่ายคำพิพากษาศาลชั้นต้นและเอกสารในสำนวน ต่อมาวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่ง ได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ วันที่ 18 มกราคม 2561 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 3 โดยอ้างเหตุว่ายัง (ที่ถูกน่าจะเป็น เพิ่ง) ได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยระบุ คำสั่งว่าเป็นครั้งสุดท้าย วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ทนายโจทก์ร่วมกลับยื่นคำร้องขอขยาย ระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 4 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ซึ่งเป็นเหตุเดียวกันกับที่เคยอ้างในการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เมื่อพิจารณาว่านับแต่วันที่ศาลชั้นต้นพิพากษาจนถึงวันที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมขยาย ระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งสุดท้ายนั้น เป็นเวลาพอสมควรแล้ว แต่ทนายโจทก์ร่วมไม่ยื่นอุทธรณ์ภายใน กำหนดเวลาทั้ง ๆ ที่ศาลชั้นต้นได้สั่งคำสั่งว่าอนุญาตเป็นครั้งสุดท้าย กรณีดังกล่าวถือว่าเป็นความ บกพร่องของทนายโจทก์ร่วมเอง มิใช่พฤติการณ์พิเศษแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ตามคำร้องลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 และยกคำร้องนั้น ขอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิพากษายกคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 และยกคำร้องขอ ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ของโจทก์ร่วม(กฤษฎีกิจรัฐ คุณาจิรภรณ์-เสรี เพศประเสริฐ-เรวัตร สกุลคล้อย)ศาลจังหวัดสมุทรปราการ - นายณัฐพล อนุเมธางกูรศาลอุทธรณ์ ภาค 1 - หม่อมหลวงฤทธิเทพ เทวกุลแหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลข คดีดำศาลฎีกาอ.2253/2562หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นอ2569/2560หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น อ6257/2560หมายเหตุคำพิพากษา: คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษ ทุกกรรมเป็นกระทำความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 วางโทษฐานหมิ่นประมาท โดยการโฆษณา จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท ฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูล คอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และมาตรา 30 รัชของกลาง กับให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 75,000 บาท แก่โจทก์ ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ให้ยกฟ้องฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้โจทก์ร่วมและจำเลยฟังเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นเขียนระบุไว้ ว่าอนุญาตให้เป็นครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์ร่วมยื่น คำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ออกไปอีก 1 เดือน นับแต่วันครบกำหนด ศาลชั้นต้น มีคำสั่งในวันเดียวกันนั้นว่า โจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิมเช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่

พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง โดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุใบอนุญาตให้เป็นนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุ นั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือไม่ โดยโจทก์ร่วมฎีกาว่า นายโจทก์ร่วมได้ต่อใบอนุญาตให้เป็นนายความวันเดียวกับวันบัตรหมดอายุ คือ วันที่ 19 ธันวาคม 2560 นายโจทก์ร่วมจึงยังคงเป็นนายความให้แก่โจทก์ร่วมได้ เห็นว่า นายโจทก์ร่วมยื่นใบแต่งนายเข้ามาในคดีเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2560 โดยแนบสำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความซึ่งระบุวันบัตรหมดอายุ 19 ธันวาคม 2560 นายโจทก์ร่วมได้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาแทนโจทก์ร่วมมาตลอดจนกระทั่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาและนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังบัตรหมดอายุ ทั้งนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 และครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ซึ่งครั้งนี้ศาลชั้นต้นเห็นว่า ไม่มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตและยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว นายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินการกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว นายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินการกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่านายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นนายความหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าหลังจากใบอนุญาตให้เป็นนายความหมดอายุลงแล้ว นายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายุ่นอุทธรณ์อีก 3 ครั้ง และยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง และคำฟ้องอุทธรณ์ อันเป็นข้อบ่งชี้ว่านายโจทก์ร่วมน่าจะต่อใบอนุญาตให้เป็นนายความแล้ว ประกอบกับนายโจทก์ร่วมเข้าดำเนินการกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ร่วมมาตลอด และเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่านายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นนายความแล้วจริง โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิม อีกทั้งเลขหมายใบอนุญาตให้เป็นนายความ 2609/2546 ก็ยังคงเป็นเลขหมายเดิม นายโจทก์ร่วมจึงมิใช่ผู้ที่ขาดจากการเป็นนายความและมีอำนาจดำเนินการกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ดังนั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้อง ของนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่งนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ฎีกาของโจทก์ร่วม

ฟังขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ทั้งพยานหลักฐานในสำนวน
เพียงพอแก่การวินิจฉัยคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นควรพิจารณาประเด็นตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมว่า มี
พฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้
ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 208 (2) และมาตรา 225 เห็นว่า หลังจากศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาและทนายโจทก์
ร่วมได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 แล้ว เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ทนาย
โจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอคัดค้านคำพิพากษาศาลชั้นต้นและเอกสารในสำนวน ต่อมาวันที่ 20
ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 โดยอ้างเหตุว่าเพ็ง
ได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ วันที่
18 มกราคม 2561 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 3 โดยอ้างเหตุว่าเพ็ง
(ที่ถูกน่าจะเป็น เพ็ง) ได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยระบุ
กำกับว่าเป็นครั้งสุดท้าย วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ทนายโจทก์ร่วมกลับยื่นคำร้องขอขยาย
ระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 4 โดยอ้างเหตุว่าเพ็งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน
ซึ่งเป็นเหตุเดียวกันกับที่เคยอ้างในการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3
เมื่อพิจารณาว่านับแต่วันที่ศาลชั้นต้นพิพากษาจนถึงวันที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมขยาย
ระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งสุดท้ายนั้น เป็นเวลาพอสมควรแล้ว แต่ทนายโจทก์ร่วมไม่ยื่นอุทธรณ์ภายใน
กำหนดเวลาทั้ง ๆ ที่ศาลชั้นต้นได้สั่งกำกับว่าอนุญาตเป็นครั้งสุดท้าย กรณีดังกล่าวถือว่าเป็นความ
บกพร่องของทนายโจทก์ร่วมเอง มิใช่พฤติการณ์พิเศษแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้
โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ตามคำร้องลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 และยกคำร้องนั้น
ชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 และยกคำร้องขอ
ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ของโจทก์ร่วม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับ
ปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 986/2563 พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการโจทก์
นางสาว ก.โจทก์ร่วมนางสาว ต.จำเลย ป.วิ.อ. ม. 15 ป.วิ.พ. ม. 27โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยาย
ระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่ง
เป็นวันที่ภายหลังจากวันที่ระบุหลังบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความหมดอายุ ทั้งทนายโจทก์
ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้
ศาลชั้นต้นระบุว่าจะอนุญาตเป็นครั้งสุดท้ายถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์
ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ศาลชั้นต้นเห็นว่าโจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิม
เช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์
ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัย
อุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วม
หรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์
ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้อง
การหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่
มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้
แน่ชัดเสียก่อนว่าทนายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความหรือไม่ เมื่อคดีขึ้นสู่
การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่าทนายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้

เป็นทนายความแล้ว โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิมที่หมดอายุวันที่ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นทนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุไต่ถามอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตาม ป.วิ.พ. มาตรา 27 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 วางโทษฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท ฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และมาตรา 30 ธิบของกลาง กับให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 75,000 บาท แก่โจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ให้ยกฟ้องฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้โจทก์ร่วมและจำเลยฟังเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นเขียนระบุไว้ว่าอนุญาตให้เป็นครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ออกไปอีก 1 เดือน นับแต่วันครบกำหนด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันเดียวกันนั้นว่า โจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิมเช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง โดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุไต่ถามอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือไม่ โดยโจทก์ร่วมฎีกาว่า ทนายโจทก์ร่วมได้ต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความวันเดียวกับวันบัตรหมดอายุ คือ วันที่ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมจึงยังคงเป็นทนายความให้แก่วทก์ร่วมได้ เห็นว่า ทนายโจทก์ร่วมยื่นใบแต่งทนายเข้ามาในคดีเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2560 โดยแนบสำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความซึ่งระบุวันบัตรหมดอายุ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนโจทก์ร่วมมาตลอดจนกระทั่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา และทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังบัตรหมดอายุ ทั้งทนายโจทก์ร่วมยังยื่น

คำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 และครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ซึ่งครั้งนี้ศาลชั้นต้นเห็นว่า ไม่มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตและยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่าทนายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าหลังจากใบอนุญาตให้เป็นทนายความหมดอายุลงแล้ว ทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์อีก 3 ครั้ง และยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง และคำฟ้องอุทธรณ์ อันเป็นข้อบ่งชี้ว่าทนายโจทก์ร่วมน่าจะต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้ว ประกอบกับทนายโจทก์ร่วมเข้าดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ร่วมมาตลอด และเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่าทนายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้วจริง โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิม อีกทั้งเลขหมายใบอนุญาตให้เป็นทนายความ 2609/2546 ก็ยังคงเป็นเลขหมายเดิม ทนายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นทนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ดังนั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้อง ของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่งนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ทั้งพยานหลักฐานในสำนวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นควรพิจารณาประเด็นตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมว่า มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) และมาตรา 225 เห็นว่า หลังจากศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาและทนายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 แล้ว เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ทนายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอคัดลอกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและเอกสารในสำนวน ต่อมาวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ วันที่ 18 มกราคม 2561 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 3 โดยอ้างเหตุว่ายัง (ที่ถูกล่าจะเป็น เพิ่ง) ได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยระบุกำกับว่าเป็นครั้งสุดท้าย วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ทนายโจทก์ร่วมกลับยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 4 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ซึ่งเป็นเหตุเดียวกันกับที่เคยอ้างในการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3

เมื่อพิจารณาว่านับแต่วันที่ศาลชั้นต้นพิพากษาจนถึงวันที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งสุดท้ายนั้น เป็นเวลาพอสมควรแล้ว แต่ทนายโจทก์ร่วมไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาทั้ง ๆ ที่ศาลชั้นต้นได้สั่งกำชับว่าอนุญาตเป็นครั้งสุดท้าย กรณีดังกล่าวถือว่าเป็นความบกพร่องของทนายโจทก์ร่วมเอง มิใช่พฤติการณ์พิเศษแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ตามคำร้องลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 และยกคำร้องนั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิพากษายกคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 และยกคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ของโจทก์ร่วม(กฤษฎีกีรัฐ คุณาจิรภรณ์-เสรีเพศประเสริฐ-เรวัตร สกุลคล้อย)ศาลจังหวัดสมุทรปราการ - นายณัฐพล อนุเมธางกูรศาลอุทธรณ์ภาค 1 - หม่อมหลวงกฤติเทพ เทวกุลแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.2253/2562หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นอ2569/2560หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นอ6257/2560หมายเหตุหมายเหตุ: 2336. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 986/2563 พิมพ์คำพิพากษา คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 วางโทษฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท ฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และมาตรา 30 ริบของกลาง กับให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 75,000 บาท แก่โจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ให้ยกฟ้องฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้โจทก์ร่วมและจำเลยฟังเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นเขียนระบุไว้ว่าอนุญาตให้เป็นครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ออกไปอีก 1 เดือน นับแต่วันครบกำหนด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันเดียวกันนั้นว่า โจทก์ร่วมอ้างเหตุเดิมเช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง โดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุใบบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือไม่ โดยโจทก์ร่วมฎีกาว่า ทนายโจทก์ร่วมได้ต่อใบบอนุญาตให้เป็นทนายความวันเดียวกับวันบัตรหมดอายุ คือ วันที่ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมจึงยังคงเป็นทนายความให้แก่โจทก์ร่วมได้ เห็นว่าทนายโจทก์ร่วมยื่นใบบัตรทนายเข้ามาในคดีเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2560 โดยแนบสำเนา

บัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความซึ่งระบุวันบัตรหมดอายุ 19 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วม ได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนโจทก์ร่วมมาตลอดจนกระทั่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาและทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังบัตรหมดอายุ ทั้งทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 และครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ซึ่งครั้งนี้ศาลชั้นต้นเห็นว่า ไม่มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตและยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นทนายความของทนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว ทนายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่าทนายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าหลังจากใบอนุญาตให้เป็นทนายความหมดอายุลงแล้ว ทนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์อีก 3 ครั้ง และยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง และคำฟ้องอุทธรณ์ อันเป็นข้อบ่งชี้ว่าทนายโจทก์ร่วมน่าจะต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้ว ประกอบกับทนายโจทก์ร่วมเข้าดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ร่วมมาตลอด และเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่าทนายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความแล้วจริง โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิม อีกทั้งเลขหมายใบอนุญาตให้เป็นทนายความ 2609/2546 ก็ยังคงเป็นเลขหมายเดิม ทนายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นทนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ดังนั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้อง ของทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่งนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ทั้งพยานหลักฐานในสำนวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นควรพิจารณาประเด็นตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมว่า มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) และมาตรา 225 เห็นว่า หลังจากศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาและทนายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 แล้ว เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ทนายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอคัดถ่ายคำพิพากษาศาลชั้นต้นและเอกสารในสำนวน ต่อมาวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่งได้รับสำเนา คำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ วันที่ 18 มกราคม 2561 ทนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 3 โดยอ้างเหตุว่ายัง (ที่ถูก

น่าจะเป็น (เพ็ง) ได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยระบุกำกับว่า เป็นครั้งสุดท้าย วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ทนายโจทก์ร่วมกลับยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลา อุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 4 โดยอ้างเหตุว่าเพ็งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ซึ่งเป็น เหตุเดียวกันกับที่เคยอ้างในการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เมื่อ พิจารณานับนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นพิพากษาจนถึงวันที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมขยาย ระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งสุดท้ายนั้น เป็นเวลาพอสมควรแล้ว แต่ทนายโจทก์ร่วมไม่ยื่นอุทธรณ์ภายใน กำหนดเวลาทั้ง ๆ ที่ศาลชั้นต้นได้สั่งกำกับว่าอนุญาตเป็นครั้งสุดท้าย กรณีดังกล่าวถือว่าเป็นความ บกพร่องของทนายโจทก์ร่วมเอง มิใช่พฤติการณ์พิเศษแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ตามคำร้องลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 และยกคำร้องนั้น ขอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิจารณายกคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 และยกคำร้องขอ ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ของโจทก์ร่วม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับ ปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 986/2563 พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ นางสาว ก.โจทก์ร่วมนางสาว ต.จำเลย ป.วิ.อ. ม. 15 ป.วิ.พ. ม. 27 คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้น พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) การกระทำของจำเลย เป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 วางโทษฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท ฐานนำ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก จำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอ การลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และมาตรา 30 ริบของกลาง กับให้จำเลยชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน 75,000 บาท แก่โจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ให้ยกฟ้องฐานนำ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้โจทก์ ร่วมและจำเลยฟังเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 โดยครั้งนี้ศาลชั้นต้นเขียนระบุไว้ว่าอนุญาตให้เป็นครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ครั้นถึงวันครบกำหนดโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์เป็นครั้งที่ 4 ออกไปอีก 1 เดือน นับแต่วันครบกำหนด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันเดียวกันนั้นว่า โจทก์ร่วมอ้างเหตุ เดิมเช่นเดียวกับครั้งก่อนและเหตุตามคำร้องไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษ ให้ยกคำร้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของ ทนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง โดยให้ศาลชั้นต้นดำเนิน กระบวนพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โจทก์ร่วม ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของทนายโจทก์ร่วมเริ่ม ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่ง เพราะเหตุใบนุญาตให้เป็นทนายความของ ทนายโจทก์ร่วมหมดอายุนั้น เป็นกระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือไม่ โดยโจทก์ร่วมฎีกาว่า ทนายโจทก์ร่วมได้ต่อใบอนุญาตให้เป็นทนายความวันเดียวกับวันบัตรมหมดอายุ คือ วันที่ 19

ธันวาคม 2560 นายโจทก์ร่วมจึงยังคงเป็นนายความให้แก่โจทก์ร่วมได้ เห็นว่า นายโจทก์ร่วมยื่นใบแต่งนายเข้ามาในคดีเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2560 โดยแนบสำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความซึ่งระบุวันบัตรหมดอายุ 19 ธันวาคม 2560 นายโจทก์ร่วมได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนโจทก์ร่วมมาตลอดจนกระทั่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาและนายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่ภายหลังบัตรหมดอายุ ทั้งนายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2561 และครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ซึ่งครั้งนี้ศาลชั้นต้นเห็นว่า ไม่มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตและยกคำร้อง อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเพียงว่ามีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ไม่มีประเด็นว่าใบอนุญาตให้เป็นนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว นายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม หากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องการหยิบยกว่าใบอนุญาตให้เป็นนายความของนายโจทก์ร่วมหมดอายุแล้ว นายโจทก์ร่วมไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนโจทก์ร่วม โดยเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 สมควรฟังข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายให้แน่ชัดเสียก่อนว่านายโจทก์ร่วมได้มีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นนายความหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าหลังจากใบอนุญาตให้เป็นนายความหมดอายุลงแล้ว นายโจทก์ร่วมยังยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์อีก 3 ครั้ง และยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง และคำฟ้องอุทธรณ์ อันเป็นข้อบ่งชี้ว่านายโจทก์ร่วมน่าจะต่อใบอนุญาตให้เป็นนายความแล้ว ประกอบกับนายโจทก์ร่วมเข้าดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ร่วมมาตลอด และเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกาปรากฏว่านายโจทก์ร่วมได้แสดงหลักฐานว่ามีการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นนายความแล้วจริง โดยบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความระบุวันออก 19 ธันวาคม 2560 วันหมดอายุ 19 ธันวาคม 2562 ซึ่งเป็นเวลาต่อเนื่องจากบัตรเดิม อีกทั้งเลขหมายใบอนุญาตให้เป็นนายความ 2609/2546 ก็ยังคงเป็นเลขหมายเดิม นายโจทก์ร่วมจึงมิใช่เป็นผู้ที่ขาดจากการเป็นนายความและมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 แทนโจทก์ร่วมได้ ดังนั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกคำสั่งของศาลชั้นต้นในคำร้องของนายโจทก์ร่วมเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมาทุกคำสั่งนั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ทั้งพยานหลักฐานในสำนวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นควรพิจารณาประเด็นตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมว่า มีพฤติการณ์พิเศษที่จะขยายระยะเวลาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์ร่วมหรือไม่ โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) และมาตรา 225 เห็นว่า หลังจากศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาและนายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 1 แล้ว เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 นายโจทก์ร่วมได้ยื่นคำร้องขอคัดถ่ายคำพิพากษาศาลชั้นต้นและเอกสารในสำนวน ต่อมาวันที่ 20 ธันวาคม 2560 นายโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 โดยอ้างเหตุว่าเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสาร

ในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ วันที่ 18 มกราคม 2561 ทนายโจทก์ร่วม ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 3 โดยอ้างเหตุว่ายัง (ที่ถูกน่าจะเป็น เฟิง) ได้รับสำเนา คำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยระบุกำกับว่าเป็นครั้งสุดท้าย วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ทนายโจทก์ร่วมกลับยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์อีกเป็นครั้งที่ 4 โดยอ้าง เหตุว่าเฟิงได้รับสำเนาคำพิพากษาและเอกสารในสำนวน ซึ่งเป็นเหตุเดียวกันกับที่เคยอ้างใน การยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เมื่อพิจารณาว่านับแต่วันที่ ศาลชั้นต้นพิพากษาจนถึงวันที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งสุดท้าย นั้น เป็นเวลาพอสมควรแล้ว แต่ทนายโจทก์ร่วมไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาทั้ง ๆ ที่ศาลชั้นต้น ได้สั่งกำกับว่าอนุญาตเป็นครั้งสุดท้าย กรณีดังกล่าวถือว่าเป็นความบกพร่องของทนายโจทก์ร่วม เอง มิใช่พฤติการณ์พิเศษแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์ร่วมขยายระยะเวลา อุทธรณ์ตามคำร้องลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 และยกคำร้องนั้น ชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิจารณาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 และยกคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 ของโจทก์ร่วม

องค์คณะ

กฤษฎีจิรัฐ คุณาจิรภรณ์ · เสรี เพศประเสริฐ · เรวัตร สกุลคล้าย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/986/2563>